November 2017

KUUSALU KOOLI LEHT

Tantsuvahetunnid

Tule tantsule—sellest sügisest alustasime uue põneva ettevõtmisega. Nüüdsest saab kaks korda nädalas, vahetundide ajal kuulata üheskoos muusikat ning end muusika taktis liigutada.

Liiguta oma keha—uuringud tõestavad, et inimese aju töötab paremini, kui ta saab mõttetöösse teha pause ning sel ajal aju asemel hoopis oma keha koormata.

Paranda vereringet—kui su süda töötab korralikult, vereringe varustab organismi hapnikuga ning transpordib toitaineid, jaksad sa olla aktiivne ja tegus kogu pika koolipäeva jooksul.

Kuusalu kool hoiab sporti ja aktiivset liikumist au sees. Oleme spordis väga tublid!

Kuigi koolimaja ruum on piiratud, proovime leida võimalusi aktiivseteks vahetunnitegevusteks. Sügisel ja kevadel leiab aktiivset kasutust koolimaja õueala... Talvisel perioodil oleme siseruumides.

Algklasside õpilased saavad vahetundide ajal mängida ja joosta vanas võimlas. Aula kasutuselevõtt tantsuvahetundideks on järgmine samm pikemaajalises programmis.

Tantsuvahetunnid toimuvad kahel korral nädalas pikkade nn söögivahetundide ajal.

Kolmapäeviti tantsitakse aulas Just Dance tantsuvideote järgi. Kõlaritest tulev muusika ning ekraanil ettenäidatavad tantsud panevad kogu saali üksmeelselt tantsima ja lõbutsema. NB! Oleme testinud, et koolikella siiski kuuldakse ning tundidesse jõutakse õigeaegselt ka peale tantsuvahetundides osalemist.

Reedeti ootame õpilasi taas aulasse. Siis kõlab hoopis teistsugune muusika. On võimalus võtta aeg maha, istuda vaikselt, kes toolil, kes laval, ning lasta muusikal endast läbi kõlada. Reedeti on meil vaikse muusika vahetunnid.

Teretulnud on kõik soovijad!

Foto tehtud esimeselt tantsuvahetunnilt, kui suurelt ekraanilt näidati ette tantsuliigutusi.

Pane tähele!

- Kooli ball läks korda! Klassijuhataja kajastus sündmusest!
- Intervjuud Jüri Rebase ja Heli Pergiga!
- Keelt õpi strateegiliselt Word Attack!
- Õpilaste arvamuslood: Märgagem kunsti! & Internetiohtudest õpilase pilgu läbi!
- Saame tuttavaks eesti keele õpetajaga

Selles numbris:

Meie vilistlane	3
Kooli ball	4
Uus õpetaja	5
Move2Learn võit	8
Õpetajate päev ja 2.a	9
Päev Uurimislaboris	11
Uued filmid	14

Alustame algusest...

**Tuult tiibadesse,
Kuusalu kooli leht!**

2005. aastast sai koolileht nimeks LEHEPAPP Samal aastal tunnustati lehe kujundus III koha väärilisek Eesti 54 koolilehe hulgas.

KOOLILEHT

Nr. 1 Neljapäev, 24. aprill 1997 Tasuta

Nüüd on ka meie koolil oma ajaleht!

See, mida sa praegu loed on ajaleht. Meie kooli ajaleht. See on ajalehe esimene number, mille on kokku seadnud 11b klassi noored ajakirjanikud.

Kõik sai alguse sellest, et ühes reaalrühma keemiatunnis pakkus õpetaja Jüri Rebane välja idee, et meie võiksime hakata koostama kooli lehte. Loomulikult olid kõik sellega nõus. Terve tunni arutasime, kuidas seda lehte siis teha. Jüri lubas isegi mõnede õpetajatega rääkida, kellest meile võiks abi olla.

Siiski ei tahtnud see asi meil ajapuuduse tõttu hästi edeneda. Nüüd on siiski esimene number valmis ja loodame, et suudame seda regulaarselt välja anda.

Mõne sõnaga ka ajalehe tulevikust. Kindlasti on ta suurem, kui see A4 lehekülg, mida praegu käes hoiate. Kahjuks pole meil praegu võimalust seda suuremana välja anda. Samuti ei saa leht jääda tasuta jagatavaks, nagu ta seda praegu on. Me ei taha oma lehega jääda kooli õlule, vaid soovime olla isemajandavad. Kuna lehte "trükitakse" paljundusmasinas, hakkab lehe hinda tulevikus määrama paberi ja paljundamise maksumus. Meie teeme seda loomulikult tasuta omast vabast ajast.

Leht muutub muidugi aja jooksul huvitavamaks ja sisukamaks. Lisaks uudistele kirjutame artikleid koolielust, õpetajatest jne. Siin saavad olema spordiuudised, koomiks ja kuulutused.

Lehe lugejatena näeme me kõiki õpilasi 5. – 12. klassini. Loomulikult peaksid lehte lugema kõik õpetajad. Tulevikus tahame jõuda niikaugele, et kõik, kes tahavad, võivad lehte vabalt osta. Praegu peame oma väikese tiraaži lihtsalt laiali jaotama.

Reimc

Kakskümmend aastat tagasi käis õpetaja Jüri Rebane ühes oma keemiatunnis õpilastele välja idee meie kooli ajalehest.

Toonased õppurid võtsid mõtte innuga vastu ning peagi hakkaski ajaleht ilmuma.

Trükimasinad huugasid terve kümnendi, kuid jäid kahjuks seisma 2010. aasta maikuus.

Koolileht on ilmunud nime all "Koolileht" ning hiljem "Lehepapp". Väljaandjaks tegus toimetus, mis koosnes aktiivsetest, meediahuvilistest õpilastest. Õpilasi juhendasid ning korrektuuri lugesid eesti keele õpetajad.

Leht ilmus tavaliselt üks kord kuus. Oma kõrgperioodil sai leht suisa 32 leheküle paksune. Vanemad olijad teavad, et lehe ilmumist oodati väga. Seal ilmus kohati teravaid ühiskonnateemalisi aruteluid, mis lehe ilmumisjärgsel perioodil koolimaja sumisena pani.

Koolilehte trükiti trükikojas. Seda on müüdud ka alevi poodides. Tasulist koolilehte sai endale soetada 3 krooni eest, Hinnatõus viis selleni, et leheröömu eest tuli välja käia hiljem juba 7 krooni.

Nüüd on meie tegusatel õpetajatel-õpilastel tekkinud mõte taaselustada koolilehe väljaandmise tranditsioon.

Esialgsed plaanid näevad ette lehe ilmumist neljal korral aastas (oktoobris, detsembris, märtsis ja juunis).

Esitame siinkohal üleskutse kõikidele ärksatele õpilastele, kes soovivad ajalehetöös kaasa lüüa.

Hea meedia– ja ajakirjandushuviline õpilane!

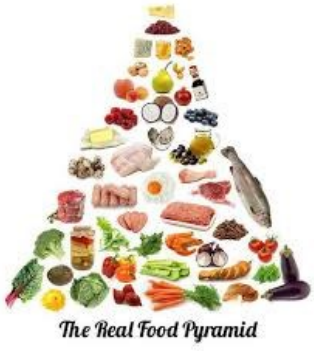
Tule ja anna oma panus, et Kuusalu kooli leht saaks taas kajastada põnevaid koolisündmusi, tõstatada aktiivseid arutelusid ning osutada koolielu kitsaskohtadele!

Oodatud on nii ajakirjanikud, reporterid, fotograafid, arvustajad, küljendajad kui toimetajad.

Oled sa algklasside-, põhikooli– või gümnaasiumiõpilane, vanus pole oluline, huvi on põhiline!

Armastus käib kõhu kaudu—võrdleme menüüsid

NOV 2017

Esmaspäev 20.11
Boršisupp, leib, sepik.
Piimakissell marjadega.
Eraldi toiduna koolipiim, keefir.

Teisipäev 21.11
Pasta *Bolognese*, leib, sepik.
Maitsestatud vesi, porgandi-porrusalat.
Eraldi toiduna koolipiim, keefir.

Kolmapäev 22.11
Koorene suitsukalasupp, leib, sepik.
Kohupiimavorm, kissell.
Eraldi toiduna koolipiim, keefir.

Neljapäev 23.11
Pajapraad, kartul, leib, sepik.
Maitsestatud vesi, kapsa-kurgisalat.
Eraldi toiduna koolipiim, keefir.

Reede 24.11
Jaapanipärane kanaroog, leib, sepik.
Maitsestatud vesi, puuvili, tomatisalat.

NOV 1997

SÖÖKLA JÄRGMISE NÄDALA MENÜÜ (esialgne)

Esmaspäev: Makaronid vorstiga, õunaporgandi salat, kakao, leib

Teisipäev: Kanakaste, kartulid, peedisalat, õunamahl, leib

Kolmapäev: Borš vorstiga, kohupiimavaht kisselliga, leib

Neljapäev: Talupojasupp, riisipuder kisselliga, leib

Reede: Sealiha stroogonov, kompott vahukoorega, leib, sai

Ära iial ütle iial ...

Kadri Kuuse

Kuusalu keskkooli vilistlane

2.e klassi juhataja

... ehk minu lugu sellest, kuidas ma ringiga õpetajatöö juurde jõudsin.

Õpetajaamet on minuga kaasas käinud sünnist saati ja seda põhjusel, et minu ema kui ka vanatädi on õpetajad. Seega on õpetajatöö plussid ja miinused mulle tuttavad ning olen seda aastaid päevast-päeva kõrvalt näinud.

Kui minult 12ndas klassis õpetajate päeval küsiti, kas ma tahaksin õpetajaks saada, oli minu vastus kindel – mitte iial ja seetõttu viiski tee mind peale keskkooli lõppu hoopis muus suunas.

Paar aastat tagasi leidsin end kontoris mitmel korral mõttelt, et kas see ongi see, millega tegelen ülejäänud elu? Tundsin, kuidas töö mulle midagi ei pakkunud ja seega lahkusin, alustasin eraettevõtlusega ja võtsin enda jaoks aega jõudmaks selgusele, mida ma tegelikult teha tahaksin.

Kahjuks või õnneks ei jõudnudki ma pikalt mõtelda, sest 31. augustil selgus, et mu ema abiõpetaja otsustas viimasel hetkel koolis mitte tööle asuda ja kuna mina olin põhimõtteliselt vaba, pakkus ema seda tööd mulle. Ei oska küll öelda miks, aga otsustasin proovida ja kuna direktorile see samuti sobis, asusingi 1. septembrist 2015 a. Kuusalu Keskkoolis abiõpetajana tööle.

Selle aasta jooksul tegelesin palju õpilasega, kelle võimed olid teistest madalamad ja see pani mind otsima võimalusi, kuidas teda aidata. Materjalide otsingutel sattus mulle internetis kätte mitu ülikooli lõputööd, mille olid kirjutanud eripedagoogika üliõpilased ja see viis mu lähemalt tutvuma Tartu Ülikooli eripedagoogika õppekavaga.

See maailm tundus mulle nii huvitav, et oleksin tahtnud juba samal talvel õppima asuda, kahjuks aga toimus sisseastumine suvel, seega pidin mõne aja veel ootama. Suve saabudes tegin katsed ära ja täna olen juba teise aasta eripedagoogika üliõpilane.

Ülikooli esimese loengu esimesest minutist sain aru, et olen õiges kohas. See lühike aeg on mulle juba nii palju andnud, et saan erivajadustega õpilastega tegeleda ja iga õppesessiooni järel on mul taas uusi mõtteid, tehnikaid ja teadmisi, mida saan õpilastele edasi anda ja koos nendega rakendada.

Olen tänulik, et Kuusalu Keskkool on mind usaldanud ja et täna saan igapäevaselt kolme toredat poissi õpetada. Samas püüan ise omalt poolt tagada, et õpilased saaksid sellist õpet, mis neid tegutsema motiveerib ja edasi arendab.

Ära iial ütle iial – seda ütleb vanasõna ja mina ütlen, et sõnadega tuleb tõesti ettevaatlik olla.

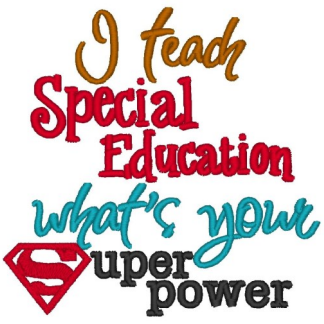
Olen õnnelik, et leidsin selle tegevuse, mida naudin, mis mulle iga päev midagi õpetab ja mis mind iga päev rõõmsalt tööle kutsub.

UUS RUBRIIK

MEIE VILISTLANE

“Kui minult 12ndas klassis õpetajate päeval küsiti, kas ma tahaksin õpetajaks saada, oli minu vastus kindel „EI!““

20. oktoobril 2017

"Läbi raskuste tähtede poole! Seda tänavune 11. klass tõestas!"

Kooli 262. aastapäeva ball

Kai Peterson

11. klassi juhataja

Kuusalu Keskkoolis on juba aastaid olnud traditsiooniks, et kooli sünnipäeva või aastapäeva ball korraldatakse reedel pärast 17. oktoobrit. Korraldajaks on ikka olnud 11. klassid, kuid teist aastat on meie koolis vaid üks 11. klass.

Balli teema on klassidel võimalik ise välja pakkuda. Sel aastal, kui saabumas on Eesti Vabariigi 100. aastapäev, eeldati ka selle temaatikaga balli.

Mõtlemist ja juurdlemist sel teemal küll omajagu, aga sobivat pidepunkti balli jaoks ei leitud ning õpilased otsustasid uue teema kasuks ja selleks sai "60ndate beat".

Leiti, et selles teemas on hoogu ja särtsu, muusika on meeltmööda ja nõnda hakatigi ballikava ette valmistama. Niikaua, kui tundus, et ikka ballini on veel aega, läks ettevalmistus ka pikkamööda, aga mida lähemale tähtis õhtu jõudma hakkas, seda olulisemaks muutus mõte hästi korraldatud ballist.

Suureks juhiks oli Sanna Aaslav -Kaasik, kes jagas ettevalmistavaid ülesandeid. Ise õpetas ta selgeks tantsud ja mõtles koos Siim Maraniga välja süžee - läbi pööningult leitud ajamasina jõuab kaasajast noormees (Siim) 60ndatesse, kus kohtub Carmeniga (Carmen Tiinas). Seal õpib ta uusi tantse, laule ja näitab Carmenile tema ajastu nutivahendeid jne. Koos tantsitakse tvisti, lauldakse 60ndate laule jne.

Selleks et balli korraldada, oli vaja ka raha, mille eest rentida valgusteid, mikrofone, osta kaunistuste jaoks vajalikke materjale jne.

Liisa Melissa Laupmaal oli selge visioon saali kaunistamiseks - valguslühtrid, lava säramas tuledes, kuldsed lauakaunistused, lilled, valgussambad.

Meie klassi sportlikud poisid nautisid suurtel redelitel turnimist ja valgustite sättimist. Saal oli erakordselt pidulik ja kaunis oma elegantsuses.

Tohutu töö sponsorite leidmisel tegid ära Merilyn Laende ja Jessica Liitvee. Loteriis oli auhindu 67 ja lisaks loositi ballipileti ostnute vahel ka kolm suurt auhinda.

Tordi tegi endine klassikaaslane Katriin Viruneem, kes pärast 9. klassi läks kokaks õppima. Tordi peal oli glasuurist balli plakat ja kooli aastapäeva number 262. Koolile sünnipäevalaulu saateks särtsus õues ilutulestik, mis paistis kenasti aula akendest sisse.

Klassijuhatajale on alati balli korraldamine suur vastutus. Suur mure ja rõõm koos. Sest algul on arvamusi väga palju ja raske on mingile kindlale teemale keskenduda. Seda arvasid ka õpilased ise, et ühe sellise ürituse korraldamine ei ole kerge.

Oli palju vaidlusi ja erimeelsusi ning õpilased ütlesid, et algus oli väga keeruline. Aga lõpuks võeti end kokku ja ball õnnestus suurepäraselt. See oli ka suur rõõm ja ühtekuuluvustunne.

Kui igapäevaselt on nad lihtsalt klassikaaslased, siis balli erakordne õnnestumine tekitas neis mõistmise endast, kui erilisest kooslusest.

Samuti mõisteti, et end kokku võttes suudetakse midagi väga lahedat ära teha. Nii et ikka on õige, et jõutakse läbi raskuste tähtede poole. Seda tänavune 11. klass ka tõestas.

Uus õpetaja

Nimi: Kaja Männi

Sündinud: Tamsalus Lääne-Virumaal

Elukoht: Kuusalu alevik

Pere: abikaasa ja kaks marakratti, lisaks kaks tšintšiljat

Amet: eesti keele õpetaja ja 4.b klassi juhataja

Kuidas leidsid tee kooli?

Mu kodukoha kooli direktor kutsus. Nõustusin, sest tahtsin end proovile panna, kas saan õpetamisega hakkama.

Miks tulid tööle Kuusalu kooli?

Väga ebapraktiline oli Kuusalust Jürisse tööl käia. Tuleku ja mineku peale läks pea neli tundi. Kuusallu elama sattusin ühe toreda valge majakese pärast, kuhu koos perega oma kodu rajasime.

Mis Sind kõige rohkem rõõmustab tänases koolis?

Laste heatahtlikkus, sõbralik suhtumine õpetajasse, aldis suhtumine õppetöösse ja õpetaja nõudmistesse.

Mis on Kuusalu koolis Sinu jaoks harjumatut ja kummalist võrreldes Su eelmiste koolidega?

Õpilased on viisakad ja näivad õnnelikud ka ilma telefonita, õpetajad elurõõmsad.

Raamat, mida soovitad õpilastele lugeda ja miks?

Astrid Lindgreni raamatud on hindamatu väärtusega - ta räägib imeliselt ja lihtsalt inimese põhiväärtustest: sõprusest, headusest, armastusest, andestusest. Neid raamatuid korduvalt üle lugedes leiab iga kord midagi uut.

Sinu lapsepõlve/noorukiea lemmikraamat ja miks?

Mul oli neid palju - olin raamatuõgard: Lindgreni teosed, eriti Kalle Blomkvisti sari, ka paelusid mind Sherlock Holmesi kriminaalsed juhtumid.

Nooremas koolieas lugesin kapsaks E. Kästneri raamatu, "*Veel üks Lotte*". Kaksikute teema on läbi aegade paelunud raamatud, kino, teater.

Kuidas maandad pingeid?

Teadlikult ei maandagi, aga ilmselt spordi ja aias mässamisega.

Millega peale õpetamise veel tegeled?

Mu suurim armastus on saalihoki, olen seda mänginud 13 aastat. Hetkel on mõned hobid ajapuudusel soiku jäänud, aga mängin meelsasti veel võrkpalli, lauatennist, käin jooksmas, olen koorilauluhuviline, tegutsen meelsasti iluaiandusega.

Kirjandusõpetajale kohaselt tuleb loomulikult ära märkida paljusid kirjanikke ja filmitegijaid, nii ka lugejaid/vaatajaid. Äravahetamiseni sarnaste tegelaste sattumine teineteise rollidesse ja õnnelik lõpp pakub väga toreda lugemiselamuse.

Sinu senise elu suurim saavutus?

Kahele toredale põnnile emaks olemine ja Eesti Meistrivõistluste pronks saalihokis (2009, 2011, 2012).

"Eesti Meistrivõistluste pronks saalihokis (2009, 2011, 2012)!"

Millised tempe tegid kooliõpilasena?

Eriti ei teinudki, aga olin hea vandeseltslane, kui klassivennad midagi korraldasid (näiteks keemiaõpetaja prillid pihta panid). Põhikoolis olin pahur teismeline möningate käitumisprobleemidega. :)

Kas oled soovinud õpetajatöölt lahkuda?

Korduvalt. :D

INTERVJUU 5

KOOLILEHT TEISIPÄEV, 1. DETSEMBER

SEKRETÄR LUUBIS!

CV

Nimi: Heli Perg
Sündinud: 26. jaanuar 1957.a.
Elukoht: Kodasoo
Haridus: Tallinna 10. Keskkool (praegune Nõmme Gümnaasium).
Perekonnaseis: abielus, Eelika lõpetas KKK 1998.a., Lauri 10. klassis.
Töö: sekretär

Mõned aastad tagasi juhtus selline lugu. Küsiti telefonile õpetaja Signe Tälli. Mina vastasin, et ta ei tööta praegu koolis, sest on lapsehoolduspuhkusel. Selle peale oli telefonis hulk aega vaikus. Siis ütles helistaja, et seal ta küll olla ei saa, sest ma olen ta õde ja peaksin sellist asja teadma. Mina püüdsin selgitada, et Signe Täll on tõepoolest väikese lapsega kodus. Järsku hakkas helistaja heleda häälega naerma ja ütles, et ta palus telefonile Sirje Pälli. (Selle loo võib panna meie kohaliku side halva kvaliteedi süüks).

Koolilehele on intervjuu andnud meie kooli sekretär Heli Perg. Tänases lehes küsime neidsamu küsimusi, mis esitati talle 1998.aasta 1. detsembri lehes.

"Viimase aja naljakam juhtum oli seoses tuletõrje evakuatsiooniga, kui pidin häire teate edastama kooli raadio kaudu.

Pärast tunde, kui läksin koolibussile, tuli üks põhikooli poiss, Roland, mu juurde ja ütles: "Sa olid seal kooliraadios sellise häälega, et ma sain kohe aru, et ei põle siin mitte midagi." Ühesõnaga mu hääl kõlas liiga tuimalt ja rahulikult, et olla ehtne. Ma siis vastasin, et kui ma oleks karjuma hakanud, sa oleks ei tea kust aknast välja karanud."

Miks te üldse sekretäriks hakkasite? Minu meeles inimene, kes tahab saada sekretäriks.... Selle ametiga kaasneb tänapäeval automaatselt äribeibe imago.

Olude sunnil hakkasin sekretäriks. Eelika tuli esimesse klassi ja nii palju ma mõistsin, et kaugjuhtimise teel kooliskäiva lapsega ei saa toimetada. Täiesti juhuslikult üks sugulane ütles, et kooli sekretäri koht on vaba. Mina kohe tulin ja saingi selle töö. Aga selle imago peale ma tol ajal üldse ei mõelnud. Ma ei mõtle praegugi selle peale.

Milline õhkkond valitseb bossi ruumides?

Õhkkond on ....hmm... ma nüüd mõtlen, kuidas poliitkorrektselt öelda.../Sel hetkel astub sisse üks õpetaja: "No tšau, puuderkreemi läheb vaja?" - Heli: "*Meibi.*" - "See on jõulukataloog, väga ilus! Vaadake!"/

Sõbralikult töine meeleolu. Tööpäeva jooksul on siin minu kabinetis selline töine õhkkond, vahest aga juhtub ka niimoodi, et saab ka sellist naljajuttu ja päevateemalisi vestlusi pidada. See on väga avatud ruum, igaüks võib tulla, igaüks võib küsida. Mind ei pingesta see. Sekretäri ruum on selline ruum, mille ust päris kinni panna ei saa. Suhtlemist on väga palju, põhimõtteliselt päev läbi suhtledki. Halva tuju või millegi muuga märku anda, et mõni inimene või laps ei meeldi või et ei taha kedagi näha, sellist luksust ei saa ma endale lubada. Ja ega mul pole tahtmist ka, sest ega siin ei olegi selliseid inimesi, keda ma näha ei taha!

Tunnistage ometi, te olete salaja istunud direktori toolil ja mõelnud "Vat, kui mina oleksin..." Mis siis tegelikult oleks?

Olen küll istunud direktori toolil ja üldse mitte salaja. Teinekord pole lihtsalt kuskil mujal istuda!

Aga seda mõtet pole ma küll mõelnud, et mis mina teeksin, kui oleksin direktor. Selles olen küll kindel, et ei taha ühegi asutuse, veel vähem kooli direktor olla. Ma arvan, et direktorid peavad ikkagi.... feministiks võin minna?.... Ma arvan, et direktorid peavad olema meesterahvad. (Toimetaja remark: ka 1997.a antud intervjuus väljendas koolisekretär sama arvamust)

Sekretäri töölaud aastal 2050?

Kui nüüd mõtlen tagasi, siis võiks eeldada, et selle 20 aastaga (1997-2017) võiks kabinet paberitest puhtaks saada, aga tegelikult... nii veel ei ole. Arvan, et 2050. aastal, kui siin üldse mingit kooli peetakse, ja kui lapsigi siin koolis on, et võib olla nad kõik õpivad Skype'i ja interneti teel. Ja võib olla käivad koos ainult, ma ei tea, näiteks, kolm korda aastas. Ma arvan, et 2050.aastal polegi vaja enam mingit sekretäri. Kogu oma lauaga võib sekretär minema kolida. Sest kõik saavad suhelda veebis otsekanalite ja keskkondade kaudu. Mis mõte siis sekretäril on? E-riik on ilmselt siis väga võimas. Kui üldse Eesti riikigi veel olemas on...

On teil meeles, mis oli kõige naljakam telefonikõne kooli?

Seda ma mäletan küll, mis loo ma jutustasin 1997. aasta intervjuus!! See tuli mul meelde ilmselt tänu sellele, et just täna rääkisin Sirje Pälliga!

Kuidas veedate oma vaba aega?

Suvel teen aiatöid. Olen avastanud, et nii lahe on kinos käia, sellepärast et ise ma ei peagi selleks eriti midagi tegema, pean vaid kaasa minema. Noored naabrid, kes on ka endised õpilased, ütlevad, et "Heli, kinno lähme?" ja mina vastan: "Igal juhul!".

Vaba aeg on suhteliselt limiteeritud värk, aga näiteks kolleegidega olen koos käinud väljasõitudel. Koolis siin ikka on entusiaste, kes võtavad vaevaks ajada bussitäie rahvast kokku ja osta teatripiletid.

Mis on Sinu lemmik-muusikastiil?

Klassikaline muusika. ma olen operetimuusika fänn. Seda mulle meeldib alati kuulata. Meeldib puhkpilli muusika, sest olen sellega ise ka tegelnud.

Mida arvad oma õpetaja-palgast?

Mina võin öelda küll. Ma ei põe palga pärast. Ma saan kõik, mis mul vaja, elan ilusti ära. Liiga palju räägitakse sellest ja luuakse pettekujutelm.

Kas oled koolist plaaninud ära minna?

Ehhee, viimased 20 aastat enam ei ole kutsutud. Kui noorem olin, siis ikka öeldi, et mis sa passid koolis, tule siia. Aga siis ma ei tahtnud minna.

Tegevused on mul kolmeks aastakse plaanitud, et mis või kuidas, kaugemale ma enam ei mõtle. Nagu kirikuõpetaja ütleb, et inimese eluiga on seitsekümmend aastat. Mul on sinna kolm aastat aega (*must huumor*).

Kui sa oleksid noor tööelu alustav mees, kas valiksid ka siis õpetaja elukutse?

Vist enam mitte. Praegune aeg veidi heidutab mind. Elu on keerulisemaks läinud. Ma arvan, et ei oskaks enam õpetada.

Kas ja kuidas on sind mõjutanud eesti ühiskonnas toimunud ja jätkuvalt toimuvad muutused?

Ma olen veidi pettunud. Kakskümmend aastat tagasi olid sihid selgemad, ka politiitkute tööd oli lihtsam jälgida.

Prioriteedid on paigast ära. Ebavõrdsust on minu arust palju, ka sotsiaalset ebavõrdust. Palju on neid peresid, kel on raske toime tulla. Poliitikud mõtlevad pigem omakasu kui Eesti peale.

Kas maakera on siis lapik või mitte?

Astronoom Struve geodeetiline kaar Maa suuruse ja kuju mõõtmiseks läheb Põhja-Jäämerest kuni Musta mereni.

Mõõtmised näitasid, et maakera ei ole ideaalne kera, vaid poolustelt pisut kokku surutud ehk lapik (kuigi mitte selline lapik nagu pannkook).

INTERVJUU 3

KOOLILEHT TEISIPÄEV, 28. OKTOOBER

Rebane luubis!

Nimi: Jüri Rebane
Sündinud: 12.01.1951
Perekond: Naine Katrin, Hoiupanga Kuusalu osakonna juhataja; pojad Riivo (11B) ja Raido (6B)

Alates sellest lehenumbrist hakkab igas lehes ilmuma intervjuu mõne õpetajaga. Kuigi me ei oska üldsegi intervjuusid teha ja küsimused on ka täitsa suvalises järjekorras, trükime nad siiski ära. Nagu näha on meie esimene ohver Jüri. Kuna ta on meie kõigi suur sõber ja me oleme temaga sina peal, on küsimused ka "sina" - vormis.

Ülemine foto: Jüri Rebane abituriendina 1967. aastal st viiskümmend aastat tagasi.

Alumisel fotol on Jüri 1. klassi koolijütsi rollis. Foto tehtud 1957. aasta detsembrikuus st täpselt kuuskümmend aastat tagasi.

Koolilehele on intervjuu andnud ka kauaaegne õpetaja Jüri Rebane. Tänases lehes küsime osaliselt neidsamu küsimusi, mis esitati talle 1997. a 28. oktoobri lehes.

Kuusalu keskkooli maleturniir 2017!

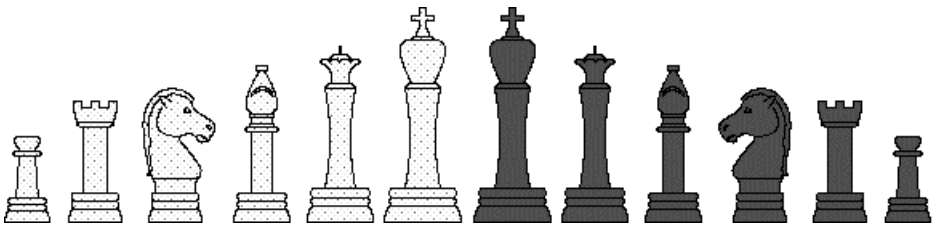
Turniiri korraldab ja maleringi juhendab Jüri Rebane

Novembri keskpaigast algas Kuusalu Keskkooli maleturniir.

Maleturniiril osaleb umbes nelikümmend võistlejat. Väga hästi on esindatud meie kooli algklasside osa.

Mängud toimuvad peale tunde kolmel päeval nädalas: esmaspäeval, kolmapäeval ja neljapäeval. Turniiri arvestus toimub kolmes vanuserühmas: algklassi-, põhikooli- ja gümnaasiumiõpilased. Parimatele maletajatele on välja pandud auhinnad!

Turniiri finalistid on nüüdseks selgunud ning käivad finaalmängud!

Õpilasgrupp Brüsselis

Marta Raidla

8.a klassi õpilane

24. septembril sõitsid Erasmus+ projekti raames kümme Kuusalu Keskkooli õpilast ja kaks õpetajat Brüsselisse. Reis kestis seitse päeva, mille jooksul käidi Euroopa Parlamendis, Nõukogus ja mitmetes muuseumides. Kohtuti erinevate parlamendiliikmete ja töötajatega, kelle hulgas oli ka Yana Toom.

Söödi ka kuulsaid Belgia vahvleid ja osteti karpide viisi šokolaadi.

Õpilasi oli veel ka Rumeeniast, Itaaliast ja Slovakkiast. Kõik said omavahel hästi läbi. Koos mängiti kaardimänge, räägiti juttu, söödi õhtust. Ilm oli päikseline ja soe.

Kanti kooli logoga siniseid särke, mis paistsid isegi linnasaginas hästi välja.

Tagasi Eestisse sõideti 30. septembril, kus pered ootasid juba reisimuljeid. Lennusõidud möödusid rahulikult.

Reis oli tore ja õpetlik kogemus.

Move2Learn võit viib Horvaatiasse

"Welcome To Wherever You Are" - a short time project about Inclusion by using English and Video/Media

Registered on 14.04.2017 • Active

Projekt: "Welcome To Wherever You Are - a short time project about Inclusion by using English and Video/ Media“

Partnerid: Kuusalu Keskkool, *Srednja škola Hrvatski kralj Zvonimir* Krk (Horvaatia), lisaks Albaania, Portugali, Hispaania, Ungari ja Itaalia koolid.

Projekt viidi läbi eTwinning keskkonnas.

Reis toimub 24.-30.aprillil 2018.

Reisile sõidavad 11. klassi õpilased ja 3 saatvat õpetajat. Kokku 28 inimest.

Sihtkoht: Krk saar Horvaatias.

Algatasime projekti kevadel. Nagu pealkirigi ütleb, keskendusime oma tegevustes muusikale, inglise keelele ja videotele.

Alustuseks tutvustati end partneritele, selleks tegime video. Mattias filmis ja monteeris ning ülejäänud klass näitles. Seejärel tutvustasime inglise keele õpikut, mida ainetundides kasutame. Valisime välja mõned teemad, mis keskenduvad kaasamise märksõnale ning taas, laadisime esitlused üles.

Juba projekti ette valmistades teadsime, et soovime sellega osaleda Move2Learn konkursil ning jälgisime, et kõik konkursitingimused saaks täidetud. Üks tingimus oligi just “kaasamine” - kogu klass töötas koos.

11. klassil on traditsiooniliselt ainekavas Talllina giidiõpe. Selle programmi raames toimus üks praktikapäev Tallinna vana-linnas. Ka selle päeva kajastused laadisime veebi üles partneritele tutvustamiseks. Horvaatia partnerkool on muusika kallakuga - nemad tegid ise “Kaasamise”-laulu, samuti *lip-dub*i projekti nimilaulust.

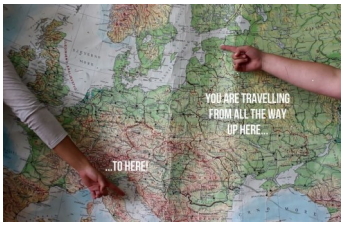

Foto autor: Gordija Marijan, Horvaatia kooli õpetaja

Move2Learn on kevadel toimunud üleeuroopaline konkurss, mille korraldas Euroopa Nõukogu.

Osalemiseks tuli esitada põhjalik taotlus. Peale Eesti eelvooru läbimist pääses meie projekt edasi üleeuroopalisse vooru.

Lisaks Kuusalu koolile võitsid Eestist auhinnareisid veel Luunja Keskkool ja Pärnu Koidula Gümnaasium.

Kuhu teised koolid auhinnareisile sõidavad, me ei tea, kuid meie lähme külla Horvaatia partnerkoolile Krk saarele.

Üsna pea alustame reisiettevalmistustega. Plaanime kevadisel projektinädalal Horvaatias jätkata tegevustega, mis kantud virtuaalse projekti ideest - kaasamine muusika, inglise keele ja meedia kaudu.

Õpetajate päev 2.a õpilaste ja noore õpetaja silma läbi

Meie intervjueeritavad oli 2.a klassi õpilased.

Kas õpetajate päevi peaks olema rohkem?

Jah, väga palju rohkem!

Mis teile enda õpetaja juures meeldib?

Lahkus, headus, abivalmidus, ta lubab helistada kui vaja.

Kuidas teile tänane päev meeldis?

Hästi, lahedalt, pidi palju vähem õppima.

Mis teile tänase päeva jooksul kõige rohkem meeldis?

Muusika tund, kunst, uus õpetaja ja see et kodus ei jäänud õppida.

Kuidas kirjeldaksid oma tänast õpetajat?

Tore, rahulik, äge, ilus.

Milline on hea õpetaja?

Meie õpetaja sarnane.

Millised on teie kahe õpetaja erinevused?

Pikkus ja vanus.

Annemai Martin, meie intervjueeritav, on 12. klassi õpilane, kes asendas õpetajate päeval 2.a klassi-juhatajat Tiina Lõbu.

Kuidas tänane päev meeldinud on?

Hästi, oli väga põnev.

Kas oli ka raskusi?

Jah, laste kuulamisega ja nende tasemed olid erinevad.

Millist ainet oli kõige kergem anda?

Kunsti.

Millist ainet oli kõige keerulisem anda?

Matemaatikat.

Kuidas sujus töö klassi päris õpetajaga?

Väga hästi, ta seletas kõik hästi lahti ja julgustas vapper olema.

Kuidas tegite eeltööd enne tundi?

Vaatasin tunnimaterjali üle ja lahendasin matemaatika töövihiku ülesandeid.

Intervjuude autorid:

9. klassi õpilased Katriin Rüütsalu, Greete Sumin, Kaisa Vallaots ja Astrid Martin.

Juhendas õpetaja Kaja Männi

Kas tahaksite ise õpetajaks hakata, miks?

Ei taha, sest see on raske.

Kuidas muutus Teie suhtumine õpetaja ametisse?

Sain aru, et õpetaja amet ei ole nii kerge, pead olema kõigile kättesaadav.

Mis omadused peaksid heal õpetajal olema?

Konkreetsus, püsivus, kannatlikkus.

Õpetajate päev on tähtpäev, mis on ellu kutsutud õpetaja ameti väärtustamiseks, s.o elukutsega seotud probleemidele ja saavutustele tähelepanu pööramiseks. Õpetajate päeva tähistatakse riigiti erinevatel päevadel, Eestis on selleks 5. oktoober. Samal päeval tähistab UNESCO alates 1994. aastast maailma õpetajate päeva. Allikas: Vikipeedia.

Arvamuslugu: Märgakem kunsti

10. klassi õpilane

Minu arvates ei väärtusta eestlased piisavalt tänapäeval tehtud kunsti ega panusta meie riigi kunstimaailma arengusse. Õnneks on olemas ka neid, kes proovivad seda muuta.

Eestis on liiga vähe inimesi, kes ostavad kunstnike teoseid, kunsti peetakse liiga kalliks või siis hoopis kõlbmatuks. Aetakse taga aina Konrad Mäge, Eduard Wiiraltit jt. Kunstnikke, kes on juba aastaid surnud. Üldse on ka palju selliseid, kes ei tea äsja nimetatud isikutest midagi. Märkamata jäetakse ka uuemad Eesti kunstnikud, kes on veel elus ning loomejõulised.

On kunstiloojaid, kelle teosed on märkimisväärselt erilised, nagu näiteks Marko Mäetamm, Jüri Arrak, Ado Lill, Jaanus Kivaste, Kalev Mark Kostabi, Ivar Kaasik ja Jaak Visnap. Viimane loetelust omab galeriid nimega Tallinn Art Space. Ta on aastaid võidelnud ja võitleb praegugi selle nimel, et leviks tänapäevane eesti kunst ning et meie riigi elanikud oleksid ise kunstilembelisemad.

Jaak Visnap müüb enda asutatud galeriis ainult elus olevate kunstnike teoseid, korraldab nii enda kui ka teiste näituseid, kunstipidusid, joonistusmaratone ja isegi laagreid.

Tema kõige ajakohasem projekt Eesti 100 raames on Freedom in 21st Century, mille eesmärgiks on korraldada eesti kunstnike valiknäitusi paljudes maailma linnades, et kaasata ülemaailmset kunstipublikut Eesti vabaduse ja kunsti väärtustamisse.

Ma austan Visnapit kui tähtsat isikut, kes püüab maailmale näidata eesti kunsti, isegi kui meie oma rahvas seda ei märka.

Palun, kodumaa rahvas, avage oma silmad ja märgake kunsti.

"Internetis on palju tarkust, aga ka palju rämpsu, mille peale me mõttetult aega raiskame. Tihti juhtub, et istun põhjuseta arvuti ees ning mõtlen, miks ma siin olen, pigem võiksin selle asemel minna välja loodusesse ning teha midagi enda jaoks tõeliselt kasulikku."

Arvamuslugu: Internetiohtudest õpilase pilgu läbi

10. klassi õpilane

Internet on inimeste kasutuses juba üle paarikümne aasta, laiemale ringkonnale ehk 7-8 aastat... Internetis leiab infot absoluutselt kõige kohta. Seal saad oma lemmiktegevustega aega viita, uurida sind huvitavate asjade kohta, mängida mänge ning suhelda sõpradega.

Seega, internetis olles lendab aeg palju kiiremini kui kusagil mujal. Tihti jääb sellepärast ka palju tähtsamaid asju tegemata, vahel lihtsalt ei suuda internetist ära tulla. Internetis on palju tarkust, aga ka palju rämpsu, mille peale me mõttetult aega raiskame. Tihti juhtub, et istun põhjuseta arvuti ees ning mõtlen, miks ma siin olen, pigem võiksin selle asemel minna välja loodusesse ning teha midagi enda jaoks tõeliselt kasulikku.

Elektroonilise maailma üks halvimaid külgi on eraellu sekkumine. Sinust võidakse internetti üles laadida pilte, videosid ning üleüldse infot, mis kogu maailmale nähtav, samas võivad need olla sinu isiklikud asjad.

Kui aga riputatakse üles sinu mainet kahjustavat infot, läheb asi halvaks, sest selle vastu ei saa midagi teha ning sa ei või iial teada, kus maailmanurgas keegi sinu üle naerab. Tihti toob see kaasa kohutavaid tagajärgi: inimest hakatakse narrima, suhted sõpradega halvenevad või kaovad üldse ning mis kõige hullem – tagaräägitav inimene võib hakata viga tegema endale ja teistele. Seda interneti kuritarvitamise külge on minu arvates näidatud ka väga hästi filmis „Klass". Ka seal laeti teatud inimeste kohta internetti kompromiteerivat infot üles ning tagajärjeks oli koolitulistamine.

Vägivalda leidub kübermaailmas igal sammul, terve internet on täis vägivalda propageerivaid videosid, samuti arvutimänge. Neid on miljardeid ning inimesi mõjutab see väga. Mõttemaailm muutub utoopiliseks, ei mõelda enam tagajärgedele. Statistiliselt on internet kuritegevuse taset kõvasti tõstnud ja seda „tänu" arvutimängudele. Interneti kuritegevusele aitab kõvasti kaasa asjaolu, et asjaosalistel on võimalus jääda anonüümseks. Sa võid solvata, mõjutada, pressida raha välja, teha ükskõik mida – paljudel juhtudel jääb isik tuvastamata.

Isegi, kui tulevikus interneti ohud vähenevad, ei kao need lõplikult kunagi, sest me ei suuda kontrollida kogu maailma. Kübermaailmas peab olema väga ettevaatlik, mõtlema oma tegude tagajärgedele ning jälgima, et arvutid inimkonna üle võimust ei võtaks.

10. klass Tartu Ülikooli Teaduskooli Uurimislaboris

19. oktoobril sõitis 10. klass Tartusse, et osaleda TÜ Teaduskooli Uurimislaboris. Päeva jooksul töötati kahes erinevas laboris, kehakinnituseks söödi sealsamas Chemicumi sööklas maitsvat üliõpilaslõunat.

Mis on Uurimislabor? Sellele küsimusele annab vastuse Uurimislabori tutvustus nende kodulehel: "...Uurimislabor loob katsetamishuvilistele 7.-12. klassi õpilastele võimaluse läbi viia integreeritud eksperimente bioloogiast, keemiast ja füüsikast. "

Uurimislaboris juhendasid õpilasi TÜ tudengid ja doktorandid.

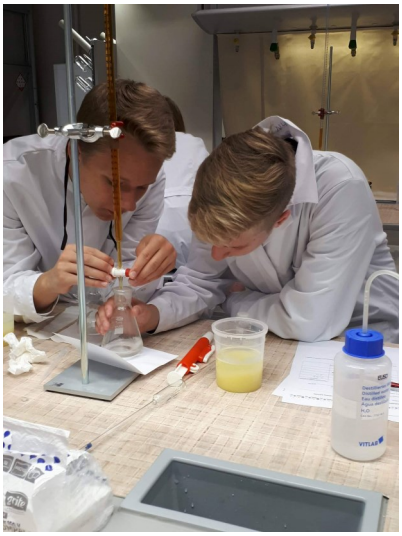
Karin Hellat, Uurimislabori juht, annab meie koolile tagasisidet: "Kuusalu Keskkooli tublid õpilased tegid katseid kartulitega ja oskavad nüüd noortele põllupidajatele soovitada, millise voolutiga võiks spinatist preparatiivse kromatograafia abil mõlemat klorofülli kätte saada, kuidas kartuliviile saaks soolalahuses tootmiseks ette valmistada ning millist kartulisorti tuleks kasvama panna, et suurima C-vitamiini sisaldusega saaki saada."

TÜ TEADUSKOOL UURIMISLABOR

Õpilaste tagasiside laboritööle ja teadusele

Õpilased soovisid vastata anonüümselt. Nimetame neid tinglikult Mari ja Jüri.

Milline on su suhe kooli keemiatundidega?

J: Isiklikult ei pea ma kooli keemiatunde väga raskeks ega huvitavaks, kui just ei ole mõni praktiline test.

M: Mul ei ole kooli keemiatundide vastu midagi. Lemmiktund see mul ei ole, aga kuna on vaja, siis ma lepin sellega. Kõige rohkem meeldib mulle katseid teha.

Mida uut said enda jaoks teada Õpilaboris töötades?
J: Sain teada rohkem osmoosi kohta ja taas proovida oma oskusi tiitrimises.

Kas sooviksid võimaluse korral veel Ülikooli Teaduslaborit külastada?

J: Kui oleks uued teemad, ehk saaks midagi teist proovida, siis kindlasti, sest see päev oli kooli vaba, kuid siiski üsna huvitav ja õpetlik.

Mõni vahva seik, mis juhtus sinu ja/või su klassikaaslastega laboritöö ajal?

J: Ei mäleta, et oleks midagi väga ootamatut või vahvat juhtunud, kuid päev oli siiski meeldiv.

Kuidas hindad üliõpilastest juhendajaid?

J: 5+ Palju huvitavam on nendega õppida, sest nad on ka õpilased ja nendest oli väga kerge aru saada.

Kuidas nad teie klassi juhendasid?

J: Nad andsid algse töötsa kätte ja siis kui oli vaja abi või midagi täpsustada, siis nad seda ka tegid. Enamasti tegime asju tööjuhise järgi.

M: Üliõpilastest juhendajad said oma tööga väga hästi hakkama ka siis, kui oli mõni suurem probleem.

Kas sinust võiks tulevikus saada teadlane?

J: Tõenäoliselt ei, sest see vajaks tõsist õppimist ja see ei ole mulle tavaks.

M: Minust ei saa kindlasti teadlast, mind huvitavad rohkem humanitaaralad.

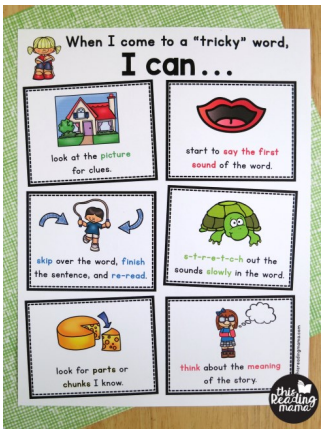

"Igal sõnal on võti!"

Niina Primolennaja

Vene keele õpetaja

5.a klassi juhataja

Word Attack Strategy näide.

Foto: Internet

"Pea meeles, et teadlased, kes lahendasid egiptuse hieroglüüfide mõistatust, pidid ka millestki alustama.!"

Kas sa oled kunagi kokku puutunud olukorraga, kus miski uus ja tundmatu osutus lähemal vaatlusel lihtsalt vana ja tuttava asja uueks vormiks? Ei tundnud ära sõbrannat, kes oli oma juuksevärvi muutnud või sõpra, kes kannab nüüd arsti ette-kirjutusel prille. Kas on tuttav olukord? Tavaliselt, uusi asju uurides, puutume me kogu aeg kokku infoga, mis võib tekitada segadust.

Võõrkeele õpetajana märkan tihti, et õpilased vööra sõnaga kohtumisel kurvastavad või lähevad närvi: „Appi! Ma ei saa mitte midagi aru!". Kuid paludes neil põhjalikumalt sõnale mõelda, uurida seda „mikroskoobi all", tuleb kohe vaimuvälgastus: „Vot, mida see sõna tähendab!".

1930ndatel tegid keeleteadlased koostöös psühholoogidega järgmise eksperimendi. Nad koostasid lause sõnadest, mida keeles ei eksisteeri, kuid see oli kokku pandud keelereeglite järgi, ehk siis sõnadel olid õiged käände- ja pöördelõpud ning kasutati abisõnu. Seejärel paluti katseisikutel ära arvata, mida see lause võiks tähendada. Eesti keeles kõlaks see lause näiteks: "*Ta oli pirmakas ja turskas lumuri lutkelt tööle.*"

Eksperimendi tulemused näitasid, et inimene oskab lause üldist tähendust taibata isegi siis, kui sõnadel puudub mõte. Ülesanne läheb veel lihtsamaks, kui osad sõnad on tuttavad, kunagi ammu õpitud või on sarnased emakeelsete

Vene keele õpetaja Niina õpetamas teisi võõrkeele-õpetajaid Word Attack Strategy koolitusel sügisesel koolivaheajal.

sõnadega. Sellest perspektiivist nähtuna ei tundu keele õppimine enam nii keeruline ja lootusetu. Me oleme võimelised isegi olulise info puudumise korral eeldama ja ära arvama lause sisu.

Me kõik oleme harjunud sellega, et peamiseks infoallikaks uute sõnade puhul on meile sõna-raamat, võõrkeele õpetaja või keegi targem kaaslane. Aga mis siis, kui me püüame otsida vastused oma küsimustele meie enda peast?

Sellist omapärast lähenemist pakub metoodika, mille nimeks on **Word Attack.**

<u>Kui sa uut sõna näed, tee nii:</u>

1. Mõtle, kas sinu emakeeles või teistes keeltes on sõnu, mis kõlavad sarnaselt? Võiboll see on hoopis rahvusvaheline sõna.

Selliseid sõnu on ohtralt näiteks elukutsetega seotud sõnavaras: bioloog eesti keeles – biologist inglise keeles – биолог vene keeles.

2. Jäta sõna vahele, loe lause lõpuni ja siis tule tundmatu sõna juurde tagasi. Teised sõnad ja kontekst annavad tihti vihjeid. Ka loetud teksti pealkiri või tunni teema võivad olla abiks.

3. Jaota sõna juppideks. Äkki mõni osa on sulle tuttav. Näiteks ei peaks sulle probleemi tekitama selline esimesel pilgul hullult keeruline vene sõna nagu любознательный. Selles sõnas on kokku saanud kaks baassõnavara sõna любить ja знать, ehk tegemist on inimesega, kes armastab teadmisi.

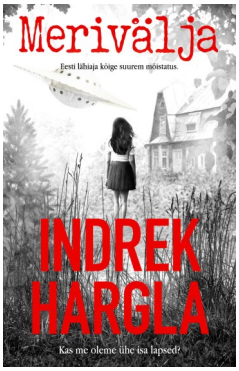
Need on ainult mõned nipid, mis aitavad uurida sõnu ja ära tunda nende tähendusi.

Muidugi ei saa kõiki sõnu niiviisi "tükeldada", kuid väga paljude kohta saab vähemalt eeldada, millisesse sõnaliiki nad kuuluvad ning nende umbkaudset tähendust aduda.

Põhjalikumalt saab Word Attacki strateegiatega tutvuda keeletundides, aga saadud oskusi, nagu näiteks seoste loomine ja analüüsimine, läheb kindlasti vaja ka teistes tundides kui ka elus üleüldiselt.

Eesti keele õpetaja Oskar Helde raamatusoovitused

Indrek Hargla - Merivälja (2017)

Meie peres on alati olnud väike ufopisik liikvel. Mu venna üks lemmikraamatutest väiksena oli Igor Volke "Ufopäevikud". Ta laenutas seda raamatukogust ikka kordi ja kordi. Ilmselt olid tal enamus raamatus kirjeldatud kontaktidest "tundmatute objektiga" peas. Vahel ta ikka jutustas mõnda, kui suvitasime Kaius, mis pidi samuti olema üks ufode maandumispaikadest Eestis.

Mäletan, et mulle meeldisid alati need venna ümberjutustused, kus tegevuspaigaks oli Eesti. Need tundusid küll väga villaste ja lihtsakoelistena, kuid olid mulle palju mõistetavamad, kui mõni ülisalajane juhtum kusagil USA lõunaosariigi kolkalinnas. Nagu külapoe ees istuv Aadu oleks sulle oma üleloomulikust kogemusest rabametsas seenel käies rääkinud. Tead, et ta oli ja on praegugi natuke vindine, kuid mingi osa on tema lugudest alati ka tõsi.

Selline mõnus äratundmine tekkis mul ka Indrek Hargla uut romaani "Merivälja" lugedes. Tegevuspaik ja inimesed otse meie endi keskelt. Istu bussi ja oledki kahekümne minutiga nendel samadel tänavatel jalutamas, mille all võib peituda midagi erakordset. Kuulujutud on ju linna peal aastaid liikvel olnud, et seal Meriväljal on midagi eriskummalist toimumas. Öelgu need kõrgelt õpetatud TTÜ teadurid mida tahes!

Hargla ongi võtnud selle aastatega aina kerkinud linnalegendide ja kuulujuttude kuhja ning sellest igati kaasakiskuva loo kirjutanud. Tegelaste ja nende saladuste rägastik on romaani alguses ikka korralikus puntras. Sulle antakse harutamiseks kohe mitu otsa pihku, aga see tekitab ainult rohkem segadust. Kogu see Merivälja kant on ju igasugu kahtlase mineviku/olevikuga tegelasi täis. Tulbikasvatajatest pangabossideni! Hakkad ühte otsa harutama ja jõuad peagi umbsõlmeni. Alustad teisega ja see katkeb peale paari tõmmet. Kuid peale paari hilistesse õhtutundidesse läinud päeva jõuad siiski ootuspäraselt ootamatu lahenduseni. Saladuste pundar on lahti harutatud!

Lõpplahendus viskab siiski korraks õhku küsimuse võimaliku järje kohta. Õnneks vastas autor sellele küsimusele raamatuesitluses selge sõnaga "EI!". "Merivälja" on terviklik lugu, mille osad kõrvalliinid võivadki kaduda lõpliku selguseta hämarusse, rajades nõnda-viisi tee uutele kuulujuttudele ja linnalegendidele Merivälja kohta. Samas usun, et Kariniga ei kohtunud me siiski viimast korda, vaid meie teed temaga ristuvad mõnes muus romaanis taas. Ehk selleks ajaks on ta ka iseendas selgusele jõudnud, kas ta on hea või kuri nõid.

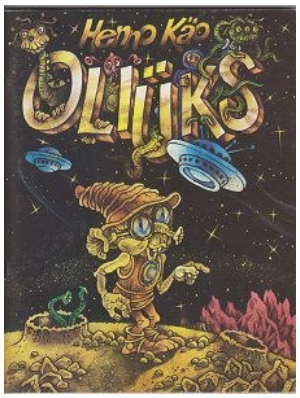
Kirjanduslik päevaraamat (2014 – ....)

Regivärsist aurupungini & Kristjan Jaagust Harglani ehk Ajarännud eesti kirjandusruumis.

Henno Käo - Oliüks (1989)

Tihti räägitakse, et ulme asub kirjanduse perifeerias ning ainult üksikud ulmekirjanikud leiavad tee keskusesse ehk püünele. Mudilasulme ei kuulu kohe kindlasti lastekirjanduse perifeeriasse, vaid on pigem hõivanud viimastel aastakümnetel lastekirjanduses juhtiva rolli. Lahkete lohede, turtsakate võlurite ja libahundudega teevad lapsed tutvust juba üpris varases eas.

Kosmoseavarused ja lendavad taldrikud jõuavad seevastu laste lugemislauale sutsuke hiljem. Ehk on unejutuna natuke raske "maha müüa" lugu ühest hirmutavast ja võõrailmelisest rohelisest mehikesest. Kuid selle võõristust tekitava faktori

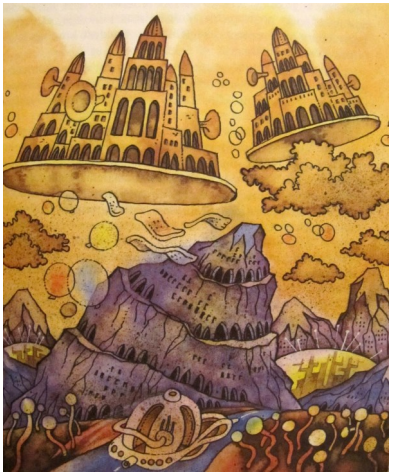
saab väga lihtsalt neutraliseerida suurepäraste illustratsioonidega. Seda ongi Henno Käo teinud oma eesti mudilasulme klassikasse kuuluvas raamatus "Oliüks".

Kuu tagaküljel elava Oliühe seiklusi saadavad arvukad pildid (milleks kirjeldada, kui saab joonistada tõdeb ka raamatu autor) ning lõputud kosmilised sõnamängud.

Oliüks kohtub oma rännakutel merehöövlite, visavillemite, terevantide ning lugematute teiste ilmaruumi elanikega. Samuti päästab ta ühe planeedi katastroofist nimega linnastumine ning põikab korraks isegi Mustamäelt läbi.

"Oliüks" on tõesti särav lasteraamat, milles on kokku saanud põnevad tegelased, hea kunstnikukäsi ning veidike ka õpetussõnu pere nooremate meid ümbritseva maailma kohta.

Kutsuge juba täna õhtul Kuu tagumiselt küljelt Oliüks endale külla. Kui teil on kodus tilkuv kraan, siis tuleb ta surmkindlalt.

FILMIARVUSTUS

Siim Maran
11. klass

"Põgenemise rütm" (2017)

"Põgenemise Rütm" ("Baby Driver") on lugu Babyst. Baby on uskumatult andekas autojuht, kes armastab muusikat ja päikeseprille. Kahjuks on Baby sunnitud osa võtma pangarööviides, et maksta ära võlg Docile (Kevin Spacey), kes neid pangarööve planeerib ja läbi viib. Kõik läheb mõnda aega hästi, kuni Baby armub ühte tüdrukusse.

"Põgenemise Rütmi" suurimaks plussiks on lavastaja, filmikirjaniku Edgar Wrighti fantastiline ja omapärane stiil ning idee ehitada terve film muusika ümber. Wrighti tempokas ja intensiivne stiil ja filmi vägev muusika teevad filmist väga lõbusa rock'n'roll' i muusikali.

Samuti on "Põgenemise Rütmi" üheks meeldejäävamaks küljeks seltskond värvikaid tegelasi (Jamie Foxx, Jon Hamm, Eiza González jt). Kõik hästi kirjutatud ja mängitud.

Üks selle aasta lõbusamaid, stiilsemaid ja meeltlahutavamaid filme on 100% vaatamist väärt!

"Wind River" (2017)

"Wind River" jutustab loo jahimehest Cory Lambertist (Jeremy Renner), kes leiab jahil olles noore neiu laiba mitu kilomeetrit lähimast asulast. Seda müsteeriumi saadetakse lahendada Wind Riveri nimelisse indiaanlaste reservaati FBI agent Jane Banner (Elizabeth Olsen). Tehes koostööd, proovivad Jane ja Cory jahtida ning kinni püüda selle tüdruku mõrvari.

"Wind River" on kirjutatud ja lavastatud Taylor Sheridani poolt, kes väärib oma töö eest suurt tunnustust. Lugu on ideaalselt jutustatud ning lavastatud väga realistlikus ja toores stiilis, mis teeb filmi veelgi põnevamaks ja inimlikumaks.

Nii Jeremy Renner kui ka Elizabeth Olsen näitavad mõlemad oma taset ja tõestavad, miks neid näitlejatena nii kõrgelt hinnatakse. Eriti kehtib see Jeremy Renneri puhul, keda on lausa võimatu kritiseerida.

"Wind River" on põnev, tõeline ja kaheldamatult väärt vaatamist.

Fotod internetist

Selle lehenumbri panid kokku tegusad Kuusalu Keskkooli õpilased, keda juhendasid eesti keele õpetajad Kaja Männi ja Oskar Helde.

Sellesse lehenumbrisse kirjutasid kaastöid Kuusalu Keskkooli õpetajad — suur, suur tänu teile! Aitäh koolisekretär Helile, kelle panus selle lehe valmimisele on hindamatu!

Korrektuur: Oskar Helde

Küljendus: Piia Palge-Lepik

Kuusalu Keskkool, Kooli, 74601 Kuusalu, Harjumaa

Koduleht: www.kuusalu.edu.ee

